

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสถานะทางเอกลักษณ์ด้านอาชีพ การเมือง ศาสนา ทักษะคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศ และเพศสัมพันธ์กับระดับชั้นเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสถานะทางเอกลักษณ์ของตนกับระดับชั้นเรียนของของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านอาชีพด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น
2. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านการเมืองด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น
3. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านศาสนาด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น
4. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านทักษะคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น
5. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านเพศสัมพันธ์ด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น
6. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ของตนได้อย่างสมบูรณ์มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2536 ซึ่งสุ่มมาได้ 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย จำนวน

160 คน เป็นเพศชาย 80 คน และเพศหญิง 80 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์สถานะทางเอกลักษณ์ที่พัฒนาโดยมาร์เซียและคณะ (1970) ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 เป็นส่วนของเนื้อหาด้านอาชีพ ด้านการเมือง ด้านศาสนา ด้านทัศนคติเกี่ยวกับบทบาททางเพศ และด้านเพศสัมพันธ์

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ กระทำโดยทำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแนะนำ แก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน มาหาค่าความเที่ยงโดยการหาความเที่ยงระหว่างผู้ตัดสินสถานะทางเอกลักษณ์ (Interjudge Reliability) จำนวน 3 คน ใช้เกณฑ์การตัดสินสถานะทางเอกลักษณ์ ตรงกัน 2 คนใน 3 คน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำจดหมายของความร่วมมือนำในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับผู้บริหารสถาบันที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนจนเรียบร้อย
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ลงเทป ในระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 ถึง 30 มกราคม 2537 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเพียงคนเดียว เวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 30-45 นาทีต่อคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาค่าความถี่และร้อยละ
2. เปรียบเทียบระหว่างระดับชั้นเรียนกับสถานะทางเอกลักษณ์ในแต่ละด้าน และสถานะทางเอกลักษณ์ของตน โดยใช้สถิติไคว์สแควร์ (chi-square test)

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านอาชีพด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านการเมืองด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านศาสนาด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านทัศนคติเกี่ยวกับบทบาททางเพศได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ด้านเพศสัมพันธ์ด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักศึกษาอยู่ในสถานะที่ค้นหาเอกลักษณ์ของตนได้อย่างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะในส่วนนี้ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัย เพื่อทำให้เกิดแนวคิดสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ควรทำการวิจัยเรื่องนี้กับประชากรกลุ่มอื่นบ้าง เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา เพราะผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า นักศึกษาบางคนได้เผชิญกับภาวะวิกฤตในการหาเอกลักษณ์ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ เพื่อจะได้ทราบถึงรูปแบบสถานะทางเอกลักษณ์ของวัยผู้ใหญ่
2. ถึงแม้ว่าการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปี 1 ถึงชั้นปี 4 แต่ลักษณะการเก็บข้อมูลบางครั้งมีการย้อนถามความหลังซึ่งอาจผิดพลาดได้ จึงควรศึกษาสถานะทางเอกลักษณ์ของนักศึกษาในลักษณะ Longitudinal Study โดยให้นักศึกษากลุ่มเดียวกันศึกษาตั้งแต่ นักศึกษาอยู่ชั้นปี 1 จนถึงชั้นปี 4 เพื่อจะได้ทราบถึงพัฒนาการของสถานะทางเอกลักษณ์ รวมทั้งทราบถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเอกลักษณ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยได้ทราบถึงปัจจัยดังกล่าว เพื่อนำไปส่งเสริมให้วัยรุ่นสามารถค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองได้
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกัสถานะทางเอกลักษณ์ของวัยรุ่น เช่น วิธีการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะของเพื่อนที่เลือกคบ ประสบการณ์ในการทำงานต่าง ๆ ความแตกต่างทางเพศกับสถานะทางเอกลักษณ์ด้านต่าง ๆ เนื่องจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้พบว่า ความแตกต่างทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องกับความสนใจ ความถนัด ความสามารถในการพิจารณาการค้นหาเอกลักษณ์ด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นเป็นอย่างมากซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด เหมาะสำหรับการส่งเสริมการค้นหาเอกลักษณ์ของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงได้อย่างถูกต้องต่อไป